

פקודת התעבורה, (תיקון מס' 2)

מס' 41 לשנת תש"ט—1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

תיקון פקודה
התעבורה
פרק כ"ח

1. פקודת התעבורה תתוקן כך:

(א) בסעיף 18, במקום הסיפא, יבוא סיפא זה:

„אשם בעבירה ודינו מאסר עד שנה אחת או קנס עד מאתיים לירות או שני הענשים כאחד. אם נתחייב בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז), לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, יהא דינו מאסר לא פחות מחודש ימים ולא יותר משתי שנים ונוסף על כך קנס עד ארבע מאות לירות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).“

(ב) אחרי סעיף 18 יוסף סעיף זה:

„18א. כל שופט שלום רשאי להטיל את הענשים שנקבעו בפקודה זו או בתקנות שהותקנו על פיה, על אף האמור בסעיף 3 (1) (א) לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947.“

(ג) בסעיף 21 (1), במקום פסקה (א), תבוא פסקה זו:

„(א) יכול, אם החייב בדין הוא בעל רשיון של נהג, לבטל את רשיונו או להפסיק את תקפו לתקופה מסויימת, ויכול הוא להכריז על האדם שנתחייב בדין כפסול לקבלת רשיון במשך תקופה מסויימת. אם נתחייב אדם בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז) לסעיף 18, לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, חייב בית המשפט לבטל את רשיונו ולהכריז עליו כפסול לקבלת רשיון במשך שנים-עשר חודש לפחות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).“

(ד) בסעיף 23 —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) הסדר התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים.“

(2) יוסף סיפא זה:

„בתקנות אלה רשאי שר התחבורה לקבוע ענשים שלא יעלו על שנה אחת מאסר או מאתיים לירות קנס או שני הענשים כאחד.“

2. לפקודה זו ייקרא „פקודת התעבורה (תיקון מס' 2), תש"ט—1949.“

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

דוד רמז
שר התחבורהפליכס רוזנבליט
שר המשפטים

דברי הסבר:

ריבוי העבירות על חוקי התעבורה מסכן את הציבור בצורה חמורה, ומחייב מתן סמכות לבתי המשפט להחמיר בענשם של העבריינים.

סעיף 1 (א) מהפקודה מגדיל את הענשים הצפויים לעברייני על פקודת התעבורה, וקובע עונש מינימלי של חודש ימים לגבי מועד לעבירה על ההוראות המגינות במיוחד על הבטחון בדרכים.

סעיף 1 (ג) נותן לבית המשפט סמכות לשלול מעברייני שנתחייב בדין את רשיון הנהיגה, ומחייב את בית המשפט לעשות כן במקרה של מועד לעבירה על ההוראות הנ"ל.

מטרת הסעיף 1 (ד) (1) היא לאפשר לשר התחבורה להתקין תקנות לשימוש בדרכים לא רק בשביל כלי רכב אלא גם בשביל הולכי רגל ואחרים.

סעיף 1 (ד) (2) מקנה סמכות לשר התחבורה להגדיל את הענשים לגבי עבירות על תקנות התעבורה.

פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת (תיקון מס' 3)

מס' 42 לשנת תש"ט—1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת, תש"ט—1948, תתוקן כך:
  - (א) בסעיף 17 (ב) במקום המספר "20" יבוא המספר "13" ובמקום המספר "13" יבוא המספר "6".
  - (ב) בסעיף 18 —
    - (1) בסעיף קטן (ב) במקום המספר "13" יבוא המספר "6";
    - (2) בסעיף קטן (ג) במקום המספר "48" יבוא המספר "24".
  - (ג) בסעיף 19 —
    - (1) בסעיף קטן (א) במקום המספר "12" יבוא המספר "8" ובמקום המספר "6" יבוא המספר "2";
    - (2) בסעיף קטן (ב) במקום המלים "סעיף קטן (ב) מסעיף 17" יבואו המלים "סעיף קטן (ג) מסעיף 17".
2. לפקודה זו ייקרא "פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת (תיקון מס' 3), תש"ט—1949".

תיקון פקודת
הבחירות לאסיפה
המכוננת
מס' 12
לש' תש"ט—1948

שם

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט   יצחק גרינבוים
שר המשפטים   שר הפנים